

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **Z. J.**, bytem, zastoupeného Mgr. Janem Burdychem, advokátem se sídlem 602 00 Brno, Pekařská 398/4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odboru dopravy, se sídlem 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 6.9.2012, č.j. JMK 97370/2012, sp. zn. S-JMK 97370/2012/OD/St **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náklady právního zastoupení ve výši 11.228,- Kč, do 1 měsíce od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce Mgr. Jana Burdycha, advokáta se sídlem 602 00 Brno, Pekařská 398/4.

III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6.9.2012 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Městského úřadu Břeclav, odboru správních věcí a dopravy ze dne 9.7.2012, č.j. a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným přestupky dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. a), bod 1, § 125 c) odst. 1 písm. e), bod 1 zák.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů a dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterých se dopustil dne 4.10.2011 v 17:45 hod na silnici III. třídy č.1 mezi obcemi a tím, že řídil motorové vozidlo (motocykl) tov. zn., na němž nebyla umístěna tabulka registrační

značky, a to přesto, že není držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění a dále na výzvu Policie ČR nepředložil při kontrole zelenou kartu, případně doklad o hraničním pojištění. Za tyto přestupky mu byla uložena pokuta v částce 27.000,-Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 13-ti měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1.000,-Kč.

Správní orgán I. stupně neuznal námitku žalobce, že motocykl neřídil, resp. pouze ho svezl z vozíku, na kterém byl motocykl přepravován, jenom asi 5 až 10 metrů. Že motocykl řídil, měl za prokázané, a vycházel dále z toho, že žalobce se k tomu činu doznal, jak vyplývá z videozáznamu a následně z písemného vyjádření k věci dne 22.10.2011. Žalobce neměl řidičské oprávnění skupiny A a nebyl ani v době přestupku jeho držitelem. Žalobce tedy naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125 c) odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, dále se dopustil a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125 c), odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, neboť řídil vozidlo, na kterém nebyla umístěna tabulka reg. značky, která nebyla vozidlu přidělena a konečně naplnil i skutkovou podstatu § 16 odst. 1 písm. c) zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla tím, že jako řidič vozidla v rozporu s § 17 odst. 1 nepředložil zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění. Žalovaný správní orgán nepřisvědčil odvolacím námitkám žalobce, po přezkoumání věci konstatoval, že ve věci správní orgán rozhodoval správně s platnými právními předpisy a také uložil příslušné sankce za tyto 3 spáchané přestupky.

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal proti němu včas 29. října 2012 žalobu, kde namítal, že motocykl neřídil vůbec a řízení motorového vozidla mu nebylo ani prokázáno jak v průběhu řízení u správního orgánu I. stupně tak v odvolacím řízení. Nebyli vyslechnuti svědci události, nebyl hlídkou Policie ČR spatřen při řízení motocyklu na pozemní komunikaci, na místo události přijel vlastním osobním automobilem. Správní orgán I. stupně rozhodl na základě jediného důkazu – jeho vyjádření při ústním jednání 11.6.2012, při kterém uvedl, že s motocyklem sjel z přídatného vozíku mimo prostor pozemní komunikace.

Z videozáznamu Policie ČR ze dne a místa události spáchání přestupku nevyplývá, že by se k činu doznal, policista mu kladl řadu sugestivních otázek, na které si i sám odpovídal a podle nich zapsal nepřesný záznam o přestupku. Vše se odehrávalo hekticky a pod nátlakem na jeho osobu, což je z videozáznamu patrné. Na místě samém nic nezpochybňoval, neboť si byl vědom, že se žádného pochybení nedopustil a dále mu bylo řečeno, že bude mít později příležitost se ke všemu vyjádřit.

Je přesvědčen, že se žalovaný řádně nevypořádal se všemi jeho odvolacími námitkami, nevyslechl svědky – policisty a proto je rozhodnutí založeno na nedostatku skutkových důvodů a důkazů, kterými by byla nadevší pochybnost prokázána jeho vina. Napadené rozhodnutí proto považuje za nezákonné a navrhuje jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření k žalobě ze dne 3.1.2013 namítá, že vše v napadeném rozhodnutí v odůvodnění vše zdůvodnil, z jakých podkladů vycházel, z čeho má za prokázané, že žalobce byl řidičem motorového vozidla – motocyklu a že se dopustil

jednání, která jsou mu kladena za vinu, včetně uvedení konkrétních zákonných ustanovení. Dle žalovaného byl stav věci relevantní pro rozhodnutí zjištěn bez důvodných pochybností, jak popsal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Byly shromážděny podklady, které v potřebném rozsahu objasňují rozhodné skutečnosti řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí, které proběhlo v souladu s právními předpisy. Žalobce byl poučen o svých základních procesních právech a povinnostech řízení, která mu bylo možno realizovat, stav věci pro vydání rozhodnutí byl bezpečně zjištěn. Proto žalovaný náležitě odůvodnil v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu své rozhodnutí. Závěrem navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní) ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.).

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ve věci nařídil jednání, kde se účastníci měli možnost ještě vyjádřit a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z oznámení přestupku ze dne 4.10.2011 sepsaného policisty při kontrole bylo zjištěno, že žalobce se k věci vyjádřil na příslušný formulář s tím, že policejní hlídka ho při jízdním úkonu neviděla řídit. Uvedl, že motocykl řídil pouze pár metrů a motorka byla dovezena na vozíku za osobním automobilem. Z dalšího úředního záznamu ze dne 4.10.2011 vyplynulo, že žalobce se k řízení motocyklu doznal. V oznámení přestupku ze dne 10.10.2011 bylo uvedeno, že se Z. J. k řízení motocyklu přiznal s odkazem na přiložený zvukový záznam. Z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 22.10.2011 žalobce se vyjádřil v tom smyslu, že motocykly přivezli na vozíku, motocykly vyložili a pan H., který s automobilem vozík přivezl, z místa odjel. Na místě zůstal ze S. H. a zde bylo uvedeno, že řidič J. zkoušel motocykl asi 30 m projet směrem na obec a i S. H., že zkoušel svůj motocykl, když se pokoušel o gumování na komunikaci se svým motocyklem a jezdil na něm. Součástí správního spisu je i videozáznam, z kterého není jednoznačné, že by se žalobce k tomuto svému jednání přiznal, ani to, že motocykl řídil.

Ve věci bylo zahájeno přestupkové řízení, žalobce byl předvolán k ústnímu jednání a v protokolu o ústním jednání ze dne 11.6.2012 po poučení uvedl, že motorku přivezli na vozovku mezi a, s motorkou sjel z vozíku a dále asi 5 – 10 m a motorku zaparkoval a teprve za chvíli došla hlídka Policie ČR, která je kontrolovala. Bylo konstatováno, že nebyla přimontovaná tabulka státní registrační značky, tuto měl pouze u sebe ale neměl sjednané povinné ručení. Také neměl řidičský průkaz na řízení motocyklu, přiznal, že tohoto pochybení si je vědom a jednání lituje. Je pravda, že nenavrhl žádné doplnění podkladů před vydáním rozhodnutí.

Správní orgán I. stupně dne 9.7.2012 vydal rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným spácháním výše citovaných přestupku. Ze správního spisu dále vyplývá, že ještě v době, kdy rozhodnutí prvostupňové neměl doručeno (toto obdržel až 27.7.2012), zaslal správnímu orgánu tzv. doplnění vyjádření v přestupkovém řízení ze dne 11.6.2012. Toto doplnění bylo

převzato správním orgánem I. stupně 11.7.2012. V tomto doplnění uvedl, že na silnici nejezdil vůbec, policie přitom nebyla a když přijela hlídka policie, stál opřený o svůj vůz asi 2 metry od motocyklu. Když se policie tázala, či je ten motocykl, tak se přiznal, že je jeho a že byl přivezen na vozíku za osobním automobilem a že on pouze sjel pár metrů a motorku odstavil. Hlídka ho řídit neviděla. Uvedl jenom, že motocykl měl na předvádění a chtěl se jím pochlubit a pouze trénovat na letišti. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí dne 31.7.2012 odvolání, odvolací námitky byly v podstatě totožné s žalobními námitkami. Na základě tohoto odvolání pak rozhodoval správní orgán II. stupně, který jeho odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

U jednání dne 25.2.2013 žalobce uvedl, že se v žádném případě k řízení motocyklu nedoznal, při činu chycen nebyl a motocykl se pouze nacházel na místě kontroly a při řízení policistou nebyl přistižen. Motocykl se také nenacházel na silnici, byl odstaven mimo vozovku někde na poli nebo na místě se štěrkem. Správní orgány vycházely z videozáznamu, kde byly žalobci pokládány sugestivní otázky, na které žalobce vůbec neodpovídal a k věci se nepřiznal. Správní orgány neprokázaly, že by se žalobce kladených přestupků dopustil. To, co je uvedeno v záznamech podepsal ve stresu, neboť na něho byly činěny dotazy policistů ze všech stran a on nevěděl, co v té chvíli má uvést.

Zástupkyně žalovaného odkázala na písemné vyjádření i na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z kterého vyplývá, z čeho správní orgány vycházely a z čeho také mají za prokázané, že žalobce motorové vozidlo - motocykl řídil a zejména odkázala na vyjádření žalobce ze dne 22.10.2011, kde žalobce zapsal a podepsal, že motocykl projel asi 30 m směrem na z čehož se dá dovodit, že motocykl řídil, a to na běžné vozovce.

Podle ust. § 3 správního řádu je třeba ve správním řízení postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu. Ve správním řízení platí tzv. zásada vyšetřovací, kdy podle ust. § 50 odst. 2 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Rovněž podle rozsudku NSS ze dne 3.5.2007, č.j. 8As 10/2006 – 48 provádění důkazů v přestupkovém řízení je úkonem správních orgánů. Správní orgán je povinen přesně a úplně zjistit skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí. Volba, množství a druh prováděných důkazů je věcí správního uvážení. K naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125 c) odst. 1 písm. e) bod 1, zákona o provozu na pozemních komunikacích se dopustí fyzická osoba tím, že řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81.

Soud po přezkoumání správního spisu dospěl k závěru, že není jisté, zda k naplnění skutkové podstaty přestupku vůbec došlo. Žalobce slyšen u jednání trval na tom, že motocykl neřídil. Připustil, že motocykl svezl z přívěsného vozíku, ale neprojížděl ho, dále uvedl, že ho řídil jiný mladík, kterého nezná jménem, jenom podle vidění. Ale on sám motocykl neřídil, na tom setrval a podotkl, že nebyl policisty při tomto úkonu přistižen a v době kontroly se na vozovce ani motocykl nenacházel. Ten byl odstaven na tzv. „můstku“, který zpřístupňoval vjezd zemědělským vozům na pole. Dále poukázal na videozáznam, kde se na sugestivní otázky policisty, že motocykl řídil, vůbec nevyjádřil, do tzv. oznámení přestupku uvedl, že motocykl neřídil pouze ho svezl z vozíku. Připustil, že v úředním záznamu o podání

vysvětlení ze dne 22.10.2011 bylo uvedeno, že motocykl zkoušel projet asi 30 m směrem na ale do protokolu o jednání ze dne 11.6.2012 uvedl, že sjel s motocyklem z vozíku a tento zaparkoval opodál asi 5 – 10 metrů. Na svém setrval i ve svém netypickém projevu – v doplnění své výpovědi ze dne 11.7.2012, kde opětovně opakoval, že motocykl pouze svezl z vozíku, zaparkoval asi 5 metrů o podál. U jednání uvedl, že to, co podepsal dne 22.10.2011 bylo pouze ve stresu, neboť na něho byly činěny dotazy policistů ze všech stran a on nevěděl, co v té chvíli uvést.

Soud ze správního spisu zjistil, že na místě kontroly kromě policistů bylo i více mladíků a do záznamu ze dne 22.10.2011 uvedl jméno kamaráda S. H. Policisté si nezjistili adresy přímých svědků, nacházejících se na místě kontroly, kdy žalobce nepřiznal jízdu na motocyklu bez řidičského oprávnění pro tuto kategorii. Správní orgány obou stupňů tento rozpor neodstranily ani výsledkem zasahujících policistů, případně neprovedly konfrontaci žalobce se zasahujícími policisty, či případně s jinými svědky. To mělo za následek, že nebylo prokázáno najisto, že se žalobce přestupků, kladených mu za vinu dopustil, a především, zda naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. e), bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu.

Zůstává stěžejní námitkou žaloby názor žalovaného, že v řízení před správními orgány nebyl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a že z provedeného dokazování lze jednoznačně dovodit, že žalobce spáchaný přestupek, kladený mu za vinu spáchal. Proti těmto pochybnostem vznesenými žalobcem už i ve správním řízení (odvolání) nemá správní orgán protiargument v provedeném dokazování.

Judikatura NSS je konstantní v tom, že „existence rozporu mezi jednotlivými důkazy není neobvyklá, přičemž v takové situaci je správní orgán povinen důkazní postup řádně popsat a logicky i věcně přesvědčivě odůvodnit, jakým způsobem se s těmito rozpory vypořádal a z jakých důvodů uvěřil jedné z vzájemně protichůdných skutkových verzí (rozsudek NSS 6As 47/2005 – 84). V obecné rovině je úkolem správního orgánu v řízení o přestupcích zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti a na základě takto zjištěného skutkového stavu dospět k závěru, zda byl určitý přestupek spáchán. Ke správnému a úplnému zjištění skutkového stavu správní orgán shromažďuje důkazy, které pak při rozhodování o tom, zda bude obviněný z přestupku uznán vinným, hodnotí podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti. Hodnocení důkazu je myšlenková činnost správního orgánu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti a hodnota pravdivosti. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít.

Úlohou soudního přezkumu rozhodnutí o přestupku je posoudit, zda správní orgán provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět. Bylo zjištěno, že správní orgán se především opíral o správní spis, jehož součástí je i spis policejní, především oznámení o přestupku, úřední záznam i záznam o podání vysvětlení a videozáznam z místa kontroly. Jak výše soud uvedl, mezi jednotlivými důkazy zde jsou rozpory mezi tím, co nakonec žalobce tvrdí a nedá se říci, že by to ani ve správním řízení netvrdil, tj. „že neřídil příslušný motocykl“. Rozpory by měly

být v souladu s výše citovanou judikaturou prvotně odstraňovány dalšími důkazy, jako např. opětovným výsledkem některých osob, s cílem existující rozpory odstranit, případně s cílem zpochybnit hodnověrnost některých svědků, jakož i výsledkem svědků nových. V tomto případě správní orgán žádné svědky nevyslechl, i když vedle policistů např. S. H. mohl potvrdit, či vyvrátit skutečnosti, neboť byl jejich přímým svědkem.

Není-li v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně zdůvodněno, proč odvolací námítka účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nelze pokládat takové rozhodnutí za přezkoumatelné. Oznámení policie poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci ale nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu, je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. výsledkem policistů a dalších svědků přítomných osobně v době prováděné kontroly. I když byl žalobce slyšen v rámci správního řízení, ze záznamu nevyplývá, že by tyto pochybnosti byly probírány. Proto soud nemůže považovat provedené důkazy za takové, dle níž by bylo prokázáno, že se žalobce přestupku jednoznačně dopustil.

Z výše uvedeného soud konstatuje, že s těmito rozpory se správní orgány obou stupňů nevypořádaly, proto napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost, pro nedostatek důvodů rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s.ř.s.).

Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 71 odst. 4 a 5 s.ř.s.). Teprve po odstranění těchto rozporů může být zhodnocena věrohodnost, pravdivost, závažnost a zákonnost prováděných důkazů. Vzhledem k tomu, že přestupek byl spáchán 4.10.2011 je zapotřebí, aby správní orgán vzal také v úvahu ust. § 20 – zánik odpovědnosti za přestupek podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,-Kč, když zavázal žalovaného, aby tyto náklady řízení uhradil žalobci do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce Mgr. Jana Burdycha, advokáta AK 602 00 Brno, Pekařská 398/4. Náhrada nákladů řízení sestává ze zaplaceného soudního poplatku 3.000,-Kč a odměny za zastupování advokátem dle vyhl.č. 177/1996 Sb., advokátní tarif dle novely účinné od 1.1.2013. Odměna advokáta činí za 2 úkony po 3.100,-Kč 6.200,-Kč, za převzetí a přípravu zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a účast na jednání před soudem 25.2.2013. Náhrada hotových výdajů činí 2x 300,-Kč, tj. 600,-Kč a vzhledem k tomu, že je zástupce plátcem DPH náleží mu náhrada DPH ve výši 21% z výše vyčíslené odměny advokáta a náhrady hotových výdajů, celkem ve výši 1.428,-Kč. Celkem tedy včetně soudního poplatku představují celkové náklady řízení žalobce částku v souhrnné výši 11.228,-Kč. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. února 2013

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně